

Ur "Århundradets kärlekssaga" av Märta Tikkanen (bearbetad)

Om jag inte hade älskat dig så oerhört. Och alltid hade trott på dina ord. Och att det här var sista gången, definitivt och oåterkalleligt allra sista gången du drack, så hade det kanske varit lättare att stå ut med de gånger som kom sen. Men jag trodde ju alltid på det du sa. Och älskade dig. Och var övertygad om att du egentligen inte ville någonting annat än sluta dricka. Och aldrig börja igen. Det föreföll förresten fullständigt logiskt. För vem skulle frivilligt vilja ha det så jävligt som du hade det varje gång. Och det blev dessutom alltid lite värre, än det var den förra bottenjävliga gången. Nån gång när jag misströstade frågade jag dig varför du inte hade slutat fast du så säkert lovade att du skulle göra det förra gången. Då svarade du att du egentligen inte hade velat sluta innerst inne. Men, sa du, nu ville du på ett helt annat sätt. Naturligtvis trodde jag dig. Jag älskade ju dig.